Sense marxa enrera.

Opinió | 02-10-2012 | 16:09

No hi ha dubte que l'11S de 2012 marcarà un abans i un després en la nostra història. Des d'aquell dia i sota el lideratge inequívoc del President Mas caminem amb fermesa cap a un procés que en un primer moment ens ha de portar a saber què vol el poble de Catalunya. Què pot ser més democràtic que això? En canvi, des de l'Espanya profunda la resposta a aquesta legítima aspiració és la negació sistemàtica i el discurs de la por. També alguns representants catalans de partits sucursalistes practiquen aquest manual d'estil.

Sembla que dia rera dia s'aposti per veure qui la diu més grossa, a hores d'ara ja n'hem sentit de tots colors (des del recurs a la Benemérita a enviar al nostre President al calabós). Intueixo que aquest reguitzell de bestieses no s'aturarà si no tot el contrari, a mesura que ens apropem al 25N la pressió de la por anirà en augment.

S'equivoquen. Això no té marxa enrera i aprofundeix més en el cansament que sent gran part del poble català pel tracte que rebem d'Espanya. Ens reafirma en les nostres legítimes i democràtiques aspiracions. Malgrat les dificultats, que és evident que hi són, no es pot aturar el procés que ens ha de portar cap a una nova etapa en les relacions amb Espanya. Les fòrmules que hem emprat fins ara és obvi que ja no ens serveixen, si més no tal i com les coneixem, perquè ens oprimeixen i posen en qüestió el nostre futur.

En aquesta nova etapa haurem de fixar com a objectiu comú allò que els i les catalanes majoritàriament volguem, el contrari suposaria obrir escletxes en la nostra cohesió social. El repte és important, no podem precipitar-nos. La rauxa seria mala consellera. És el moment de la política, de la bona política, de filar molt prim per aplegar la màxima unitat entorn el full de ruta que lliure i democràticament decidim el poble de Catalunya.

Fuente: GN
Autor: Montserrat Surroca i Comas